

Διανέμεται δωρεάν

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙΟΥ ΦΩΚΙΑΣ

Ο

ΝΑΥΤΙΛΟΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ Νο 40

ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2025

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΑΛΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Το πρώτο τετράμηνο του 25 πέρασε. Πότε κιάλας; Ο χρόνος κυλάει σαν νερό και πριν καλά, καλά να το νοιώσουμε, το ημερολόγιο μας δείχνει την πικρή πραγματικότητα. Καλύτερα να μην του δίνουμε σημασία. Αυτό τη δουλειά του και εμείς τη δική μας.

Κάπως έτσι φτάσαμε στα στερνά τ' Απρίλη, διανύοντας το πρώτο τετράμηνο του χρόνου.

Ας γυρίσουμε, λοιπόν, πίσω και ας θυμηθούμε τι κάναμε το τετράμηνο αυτό:

- Συμμετείχαμε, μαζί με τους υπόλοιπους φορείς (το Τοπικό Συμβούλιο και τους Συλλόγους, "Ένωση Μοναστηρακίων Δωρίδος", "Ναυτικός Όμιλος Μοναστηρακίου Δωριεύς", "Αθλητικά Σωματεία 'Ηρακλής' και 'Κούμαρος", στην καθιερωμένη γιορτή κοπής της πρωτοχρονιάτικης πίτας, προσφέροντας δώρα στους τυχερούς. Η γιορτή εφέτος συνοδεύτηκε από ζωντανή μουσική στο κέντρο "Μελτέμι", με τη φροντίδα της Ένωσης Μοναστηρακίων Φωκίδος.

- Συμμετείχαμε στη γιορτή της Τσικνοπέμπτης στην πλατεία του χωριού.

- Συνεχίζουμε τη συλλογή των απορριμάτων στο χώρο των Αγίων Αναργύρων, με τη φροντίδα του Προέδρου μας Γιάννη Λάιου.

- Αποστείλαμε επιστολή στον Δήμο Δωρίδος, εκφράζοντας τις ενστάσεις μας για την απόφαση αποχώρησης από τον ΣΠΟΑΚ και το Δίκτυο Πόλεων με λίμνες, δύο φορείς τόσο σημαντικοί για την περιοχή μας. Τελικά ο Δήμος παρέμεινε στον ΣΠΟΑΚ αλλά αποχώρησε από τον άλλον φορέα. Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε κατά πόσον επηρέασε την απόφαση η δική μας παρέμβαση.

- Εκφράσαμε την αντίρρησή μας στο αίτημα της παρακείμενης επιχείρησης για ανάπλαση της λίμνης Παραθάλασσο και του περιβάλλοντος χώρου.

- Αποτρέψαμε καταπάτηση μέρους του αιγιαλού στο Παραθάλασσο.

- Συνεχίζει άοκνα ο Πρόεδρός μας, ο μόνος που μένει μόνιμα στο χωριό τους χειμερινούς μήνες, τη φροντίδα των φυτών στο χώρο κοντά στο σχολείο.

Και ο αγώνας συνεχίζεται. Ο καιρός άνοιξε, βγαίνουμε, σιγά, σιγά από το καβούκι μας, έτοιμοι για νέες δράσεις όπου και όποτε χρειαστεί.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΔΩΡΙΔΟΣ

Με αφορμή τις εισηγήσεις μελών του Δημοτικού Συμβουλίου για αποχώρηση από τον ΣΠΟΑΚ και το Δίκτυο Πόλεων με λίμνες, αποστείλαμε προς τον Δήμαρχο και το Δημοτικό Συμβούλιο την παρακάτω επιστολή:

Προς
Τον Δήμο Δωρίδος
(υπόψη κ Δημάρχου, Δημοτικού Συμβουλίου)
Λιδωρίκι

Κύριε Δήμαρχε, κύριοι Σύμβουλοι,

Με έκπληξη πληροφορήκαμε από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (fokida news.gr) αλλά και από την Ομοσπονδία μας (Ομοσπονδία Οικολογικών Συλλόγων Κορινθιακού Κόλπου "ΑΛΚΥΩΝ") ότι ο Δήμος Δωρίδος δρομολογεί την αποχώρησή του από σημαντικούς τοπικούς φορείς, όπως ο ΣΠΟΑΚ και το Δίκτυο Πόλεων με Λίμνες!

Σας υπενθυμίζουμε, αν και σας είναι απόλυτα γνωστό, ότι και οι δύο φορείς είναι σημαντικοί και συντελούν στη διατήρηση των περιβαλλοντικών ισορροπιών, τόσο στην ευαίσθητη περιοχή του Κορινθιακού κόλπου (ΣΠΟΑΚ), όσο και ευρύτερα, σε πανελλήνιο αλλά και πανευρωπαϊκό επίπεδο (Δίκτυο πόλεων με Λίμνες). Για περισσότερη ενημέρωση και προκειμένου να μην κουράζουμε τον αναγνώστη, σας παραπέμπουμε στους ιστότοπους sproak.gov.gr και fokida news.gr, όπου περιγράφεται με λεπτομέρειες ο ρόλος των δύο αυτών φορέων, του

καθενός στο αντικείμενό του.

Ιδιαίτερα:

- Ο ΣΠΟΑΚ είναι ο Σύνδεσμος των Δήμων που περιβάλλουν τον Κορινθιακό Κόλπο και δρουν από κοινού για την προστασία και την ορθολογική ανάπτυξη της περιοχής, πράγμα που σημαίνει ότι συντελεί στην εύρυθμη λειτουργία μονάδων και φορέων, με σκοπό την ορθολογική ανάπτυξη του πολύπαθου Κορινθιακού κόλπου, τόσο στη θαλάσσια περιοχή, όσο και στην πέριξ των ακτών χερσαία.
- Το Δίκτυο Πόλεων με λίμνες, με 43 ενεργά μέλη πανελλήνια, και 11 συνδεδεμένα μέλη σε πανελλαδικό αλλά και ευρωπαϊκό επίπεδο συντελεί στην πολλαπλή ωφέλεια των Δήμων - μελών, καθώς η συμμετοχή σε ένα Δίκτυο με κοινές αξίες και στόχους για την υλοποίηση περιβαλλοντικών βελτιώσεων, συνεπάγεται την ανταλλαγή γνώσεων και τον προσδιορισμό των βέλτιστων τρόπων αντιμετώπισης κοινών περιβαλλοντικών προβλημάτων. Η συμμετοχή συμβάλει στην ενημέρωση των δημοτών τους, τόσο για την άμεση όσο και την έμμεση βελτίωση της ποιότητας ζωής τους. Δυνητικά οι Δήμοι θα έχουν την ευκαιρία να προωθήσουν την ήπια τουριστική ανάπτυξη στις λίμνες, καθώς επίσης να συμμετάσχουν σε συγχρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση προγράμματα ανάπτυξης.

Και αυτά δεν είναι δικά μας λόγια.

Η δική μας ένσταση πηγάζει από το φόβο ότι η αποχώρηση του Δήμου από τους φορείς, θα επιτρέψει την αλόγιστη και άναρχη ανάπτυξη μονάδων, που, ενώ φέρουν κέρδη στους ιδύνοντες και τους αρωγούς των, ενώ παράλληλα καταστρέφουν ανεπανόρθωτα το περιβάλλον. Σας παραπέμπω στη εφημερίδα "Το Ευάλιο", φύλλο 168, Απρίλιος – Ιούνιος '24 και ειδικότερα στο άρθρο με τίτλο "Θα δούμε φωτοβολταϊκά και στη λίμνη του Μόρνου;", που μόνο τρόπο προκαλεί στη αναγνώστη.

Σημειώστε επίσης ότι:

- Ο Κορινθιακός κόλπος είναι μια κλειστή θάλασσα, προστατευόμενη από το δίκτυο Natura (ας μην το παραβλέπουμε), ήδη επιβαρυνμένη από ρυπογόνες ουσίες και δεν αντέχει περαιτέρω κακοποίηση.
- Το Δίκτυο Πόλεων με Λίμνες εδρεύει στο Δήμο Δωρίδος, κάτι που, αν μη τι άλλο, φέρνει το Δήμο μας σε τιμητική θέση.

Όταν από όλους τους φορείς και, ιδιαίτερα, από τα επίσημα κυβερνητικά χείλη τονίζεται η ανάγκη για εξωστρέφεια, πιθανή αποχώρησή μας

από τους παραπάνω φορείς, προσδίδει μεγαλύτερη εσωστρέφεια στο Δήμο μας, με βλαβερές συνέπειες για το μέλλον του τόπου μας.

Με αφορμή τα παραπάνω, σας γνωρίζουμε ότι ο Σύλλογός μας, ενώνοντας τη φωνή του με άλλους φορείς αλλά και την Ομοσπονδία μας, θα ορθώσει το ανάστημά του ενάντια σε κάθε απόφαση που θα σημάνει την αποχώρηση του Δήμου Δωρίδος από τους δύο αυτούς σημαντικούς φορείς.

Για το Δ.Σ. του Συλλόγου

Ο Πρόεδρος

Ιωάννης Λάιος

Για το ίδιο θέμα απέστειλε την παρακάτω επιστολή ο πρώην Δήμαρχος Γιώργος Καπετζώνης:

ΤΟ ΨΕΜΑ ΚΑΤΑΡΡΕΕΙ

Κάποιοι βιάστηκαν να χαρακτηρίσουν ως αδυναμία μας, ότι δεν απαντάμε στα ψεύδη που ακούγονται αυτές τις ημέρες. Όταν όμως καταλάβουν την πλεκάνη, το ηπιότερο που θα αισθανθούν θα είναι ΝΤΡΟΠΗ και λύπηση για αυτούς που την ενορχήστρωσαν αλλά και αγωνία για την τύχη της Δωρίδα μας.

Μετά τη συνεδρίαση της Παρασκευής 14-2-2024 και ειδικότερα για το θέμα της αποχώρησης του Δήμου Δωρίδος (Ιδρυτικό μέλος) από το Δίκτυο Πόλεων με Λίμνες, εγγράφως ζήτησα τα «αδιάσειστα» στοιχεία (τιμολόγια, παραστατικά, εντάλματα κοκ) που προξένησαν «πρόβλημα στην όραση» του Δημάρχου και αφορούσαν σε ΔΑΠΑΝΕΣ του Δικτύου σχετικά με την εκλογοαπολογιστική εκδήλωση του, τον Φεβρουάριο του 2024. Θυμίζουμε, ήταν η ίδια εκδήλωση που έθεσε υποψηφιότητα για Πρόεδρος ενός «κακού» Δικτύου αλλά δεν εξελέγει ούτε στην 9αδα που θα συνέθετε το επόμενο ΔΣ. Τα στοιχεία αυτά που ζήτησα, δεν μου δόθηκαν ποτέ, κάτι που για μας που γνωρίζουμε την αλήθεια δεν είναι περίεργο. Γιατί;

Γιατί ουδεμία δαπάνη έγινε από το Δίκτυο Πόλεων με Λίμνες. Όλη η δαπάνη της εκδήλωσης καλύφθηκε από την συνδιοργανώτρια Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας και σε ποσό εντελώς διαφορετικό από αυτό που ανέφερε ο κος Γιαννοπουλος, 17,874.60€ ΚΑΙ ΟΧΙ 54.000€!!!. Στη συνέχεια απευθυνθήκαμε στο ίδιο το Δίκτυο με Λίμνες ρωτώντας τους σχετικά με τις δαπάνες. Η απάντηση τους επιβεβαιώνει το ίδιο ακριβώς με το ένταλμα της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, και ότι ΚΑΜΙΑ ΔΑΠΑΝΗ ΔΕΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΚΤΥΟ για την εν λόγω εκδήλωση!!!

Παραστατικά, εντάλματα πληρωμής κοκ δεν είδαμε στο Δημοτικό Συμβούλιο, ούτε φυσικά μας απεστάλησαν όταν τα ζητήσαμε κατά τη διάρκεια του Συμβουλίου, ούτε αργότερα!

Συν. από σελ. 2

«Πληρώσατε...πληρώσατε...πληρώσατε», έλεγε και ξανά έλεγε! Έβγαλαν τον Δήμο Δωρίδος από ένα σημαντικό Δίκτυο, καταγγέλοντας υπέρογκες αναληθείς πληρωμές, χωρίς κανένα ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΟ...! Χωρίς καμία ΑΠΟΔΕΙΞΗ.

Η κακία και το μίσος, τους οδηγεί σε μονοπάτια προσβολής και έκθεσης ανθρώπων και υπολήψεων. Χωρίς να χρειάζεται να αναφερθώ σε λεπτομέρειες, κανένα χρηματικό ποσό δεν πήρε υπάλληλος του Δικτύου για γραμματειακή ή άλλη υποστήριξη για το εν λόγω Συνέδριο. Ακόμη ένα μεγάλο ψέμα...

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΡΑΘΑΛΑΣΣΟ

Την 31/01/25 και κατά τη συνεδρίαση του Τοπικού Συμβουλίου στο Μοναστηράκι συζητήθηκε πολλαπλό αίτημα της εταιρίας "ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΟΛΥΧΩΡΩΝ ΕΠΕ", που εκπροσωπεί ο Γεώργιος Τσιρώνης. Στη συνεδρίαση παρέστη ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας Γιάννης Λάιος. Το σκεπτικό του αιτήματος είχε ως εξής:

Η "ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΟΛΥΧΩΡΩΝ ΕΠΕ" επιδιώκει τη μίσθωση της υπολειπόμενης ελώδους έκτασης εμβαδού περίπου 20,8 στρεμμάτων ιδιοκτησίας Τ.Κ. Μοναστηρακίου.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΧΡΗΣΗ:

Η "ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΟΛΥΧΩΡΩΝ ΕΠΕ" δια της μίσθωσης της υπολειπόμενης ελώδους έκτασης, αποσκοπεί στην υποστήριξη και αρωγή της νόμιμης επιχείρησης υγειονομικού ενδιαφέροντος, που είναι ήδη εγκατεστημένη και λειτουργεί στην ιδιοκτησία της δια:

1. Του καθαρισμού και εν γένει φροντίδας της ελώδους έκτασης.
2. Της μέριμνας αντικουνουπικής ή άλλης προστασίας έναντι ζωυφίων, καθ' υπόδειξιν γεωπόνου.
3. Της μέριμνας προστασίας έναντι κινδύνων πυρκαγιάς, με τη δημιουργία ενός κρουνού σε θέση που θα υποδείξει η ΤΚ Μοναστηρακίου, σε συνεργασία με την αρμόδια Π.Υ.
4. Της σήμανσης, με κατάλληλες πινακίδες, ότι δεν επιτρέπεται η κολύμβηση.
5. Της δημιουργίας θέσης με σωστικά μέσα.
6. Της ανάπτυξης ήπιων αθλητικών δραστηριοτήτων, μη μηχανοκινήτων. ΕΞΑΙΡΟΥΝΤΑΙ μηχανικά μοντέλα μικρής κλίμακας.
7. Της ανάπτυξης δύο μη μόνιμων ξύλινων πλωτών εξεδρών, διαστάσεων 4Χ5 μ. (βλέπε συνημμένη τεχνική περιγραφή), με τον απαιτούμενο πλωτό, μη μόνιμο, διάδρομο πρόσβασης (πλάτους περίπου 1,20μ), για εξυπηρέτηση των προηγούμενων σκοπών και για διευκόλυνση της δραστηριότητας της επιχείρησης, καθώς και για ψυχαγωγικούς λόγους. Οι εξέδρες και ο διάδρομος θα αποσύρονται κατά

Αγαπητοί συνδημότες, λυπάμαι που η πολιτική ζωή στην τοπική μας κοινωνία εδώ και 1,5 χρόνο περίπου δηλητηριάζεται. Προφανώς η τακτική αυτή αποσκοπεί στην κάλυψη της πολιτικής αεργίας τους και στο μοντέλο «Έργα δεν κάνουμε, για όσα έργα παραλαμβάνουμε από τους προηγούμενους θα αφήνουμε αιχμές για τη χρησιμότητα τους και φυσικά θα θέτουμε αοριστολογίες για κακοδιαχείριση».

Το ψέμα όμως έχει κοντά ποδάρια.

ΦΥΣΙΚΑ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΑΜΕ ΕΔΩ... ΕΠΕΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ...

τους χειμερινούς μήνες. Υπενθυμίζεται η αυστηρή απαγόρευση της κολύμβησης στην ελώδη έκταση.

8. Της ανάπτυξης περιμετρικού χαμηλού ήπιου φωτισμού, για προστασία αλλά και ανάδειξη του χώρου, σε συνεργασία, πάντα, με τον οικείο Δήμο.

Από τα παραπάνω σημεία του αιτήματος, απορρίφθηκαν ομόφωνα τα με αριθμό 6,7,8.

Αξιοσημείωτο είναι ότι:

□ Ο χώρος, που σε όλα τα έγγραφα χαρακτηρίζεται ως "λίμνη", στο αίτημα του ιδιώτη αναφέρεται ως "ελώδης έκταση"!

□ Η κατάσταση τείνει να μονιμοποιηθεί, αφού αναφέρεται ότι "οι εξέδρες και ο διάδρομος θα αποσύρονται κατά τους χειμερινούς μήνες".

Ο καθένας ας βγάλει τα συμπεράσματά του.

Για τα συγκεκριμένα αιτήματα ζητήθηκε η άποψή μας, που, φυσικά ήταν αρνητική. Παράλληλα ο Πρόεδρος του Συλλόγου μας έκανε μια σύντομη αναδρομή στην προ ενός έτους παρόμοια ενέργεια του ιδίου επιχειρηματία, με την υπόμνηση ότι, σε περίπτωση που τα Συμβούλια (Τοπικό και Δημοτικό) δώσουν θετική απάντηση, θα πρέπει να ληφθεί και η έγκριση του Ο.Φ.Υ.ΠΕ.Κ.Α. Σ' αυτή την περίπτωση, επεσήμανε, ο Σύλλογός μας θα προβεί σε σχετικές ενέργειες (ένσταση), αντίστοιχες με εκείνες της προηγούμενης χρονιάς. Ας σημειωθεί ότι την προηγούμενη χρονιά, ο ίδιος επιχειρηματίας, είχε καταθέσει ξεχωριστό αίτημα για την εγκατάσταση πλωτής εξέδρας στη θάλασσα ανοιχτά της μπούκας, για την προσέγγιση σκαφών. Το αίτημα απορρίφτηκε από τον Ο.Φ.Υ.ΠΕ.Κ.Α., με το σκεπτικό ότι οι άγκυρες των σκαφών θα κατέστρεφαν τις εκτάσεις της Ποσειδωνίας. Με αφορμή αυτή την απόφαση, το αίτημα για την εγκατάσταση πλωτής εξέδρας στη λίμνη δεν εστάλη στον Ο.Φ.Υ.ΠΕ.Κ.Α. και αφέθηκε να ατονήσει.

Τετραμηνιαίο ενημερωτικό δελτίο

Περιβαλλοντικού Συλλόγου Μοναστηρακίου
Φωκίδος «Ο ΝΑΥΤΙΛΟΣ»

Υπεύθυνος έκδοσης με απόφαση Δ.Σ. Δημήτρης
Κωσταράς, τηλ.2610431635, 2634051712, 6977632299
e-mail dkostaras_1950@yahoo.gr e-mail συλλόγου
naftilos.monastiraki@yahoo.gr

Επιμέλεια - Εκτύπωση: ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ GRAPHICS
PRESS - Βίτσα Αικατερίνη, Ναύπακτος 26340 23221

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΚΑΤΑΠΑΤΗΣΗΣ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΑΙΓΙΑΛΟΥ

Και, ξαφνικά, αντιληφθήκαμε την δημιουργία ξύλινης πέργκολας, που καταλάμβανε μέρος του αιγιαλού από παρακείμενη επιχείρηση υγειονομικού χαρακτήρα, που θα στερούσε από τους λουόμενους την πρόσβαση και παραμονή σε ένα κομμάτι της παραλίας. Έχοντας σαν γνώμονα το ρητό “το προλαμβάνειν κάλλιον του θεραπεύειν” και αφού περιμέναμε αρκετά για την παρέμβαση της Δημοτικής Αρχής όπου είχαμε προσφύγει, με παρέμβαση του Προέδρου μας απευθείας στον επιχειρηματία, απετράπη η ολοκλήρωση της κατασκευής και απομακρύνθηκαν οι υποδομές που είχαν ήδη τοποθετηθεί. Έτσι απλά, συναινετικά και χωρίς διενέξεις, αποσοβήθηκε μια ακόμη καταπάτηση δημόσιου χώρου.

ΑΝΑΚΑΤΑΤΑΞΕΙΣ ΣΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Μετά την αποχώρηση από το Δ.Σ. του Συλλόγου του Αντιπροέδρου Γιώργου Ξύδα, τη θέση κατέλαβε το μέλος του Δ.Σ. Ηλίας Νανόπουλος. Το επιλαχόν μέλος Δημήτρης Ευσταθίου, καθίσταται πλέον ενεργό. Και ο Σύλλογος συνεχίζει την πορεία του απρόσκοπτα.

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

Ποια είναι η ωραιότερη λέξη της Ελληνικής Γλώσσας;

«Απαντούν»: Κωστής Παλαμάς, Γρηγόριος Ξενόπουλος, Κωνσταντίνος Παρθένης, Ζαχαρίας Παπαντωνίου, Παντελής Χορν και Σπύρος Μελάς και άλλοι διανοούμενοι....

Ποια είναι η ωραιότερα λέξεις της ελληνικής γλώσσας;» αναρωτιόταν ο Πέτρος Χάρης (Ιωάννης Μαρμαριάδης 1902-1998) πριν από περίπου 80 χρόνια και ξεκινούσε ένα όμορφο δημοσιογραφικό παιχνίδι, δημοσιεύοντας τις απόψεις των σπουδαιότερων λογοτεχνών, δημοσιογράφων αλλά και πολιτικών της εποχής· μιας εποχής κατά την οποία κυρίως ο κόσμος των Τεχνών και των Γραμμάτων ερωτοτροπούσε με τη γλώσσα μας, επηρεασμένος σαφώς από την εθνική πολιτική και τον αστικό εκσυγχρονισμό της σχολικής γνώσης που διαμόρφωνε τη νέα ελληνική γλώσσα.

Νομοσχέδια και γλωσσο-εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις από το 1913 και εντεύθεν, καθώς και το νεοφιλελληνικό γλωσσικό κίνημα που αναπτύχθηκε στο εξωτερικό –κυρίως στη Γαλλία με αιχμή την ίδρυση του Ινστιτούτου της Σορβόνης (1920) από τον Hubert Pernot (1870-1946)– έδιναν νέες διαστάσεις στην ευρεία κατανόηση και διάδοση του ελληνικού πνεύματος τόσο στο εσωτερικό όσο και στην Ευρώπη. Στην Ελλάδα ο Π. Χάρης, εκμεταλλευόμενος το γεγονός ότι στον τόπο μας ακόμη και η καθημερινή γλώσσα χώριζε τους ανθρώπους σε στρατόπεδα, καλούσε τους διανοούμενους να απαντήσουν.

Έτσι, ο Κωστής Παλαμάς απάντησε ότι η ωραιότερη λέξη είναι ο «δημοτικισμός», ο Γρηγόρης Ξενόπουλος έβρισκε γοητεία στη λέξη «αισιοδοξία»,

ο Σπύρος Μελάς χωρίς δισταγμό έβρισκε πιο ελκυστική τη λέξη «ελευθερία» και ο στιλίστας Ζαχαρίας Παπαντωνίου εξήρε την ομορφιά της λέξης «μοναξιά». Ο ζωγράφος και καθηγητής της Σχολής Καλών Τεχνών Ουμβέρτος Αργυρός επέλεγε τη λέξη «χάρμα» διότι, όπως υποστήριζε, δεν υπάρχει σε καμία άλλη γλώσσα και στα πέντε γράμματά της κλείνει ό,τι χίλιες άλλες λέξεις μαζί.

Ο Σωτήρης Σκίπης ανέσυρε τη λέξη «απέθαντος» από τα βυζαντινά κείμενα, διαχωρίζοντάς την από τη λέξη «αθάνατος», και ο Παντελής Χορν δήλωσε παντοτινή προτίμηση στη λέξη «νιάτα».

Ο αλησμόνητος Αθηναιογράφος Δημήτριος Γρ. Καμπούρογλου, παρά τα χρόνια του, προτιμούσε τη λέξη «ιμερτή», δηλαδή την αγαπητή, την ποθητή.

Ο θεατράνθρωπος Νικόλαος Λάσκαρις τη «ζάχαρη», ο ιστορικός Διονύσιος Κόκκινος τη λέξη «χίμαιρα», ο ζωγράφος Παύλος Μαθιόπουλος το «φως» και ο γλύπτης Μιχαήλ Τόμπρος τη λέξη «ουσία».

Ο Παύλος Νιρβάνας (Πέτρος Κ. Αποστολίδης), προφανώς επηρεασμένος από τον τόπο του (Σκόπελο), αγαπούσε τη λέξη «θάλασσα».

Οι ζωγράφοι αποκάλυπταν τις ευαισθησίες τους: Ο Δημήτριος Γερασιώτης ήθελε την «αρμονία», ο Κωνσταντίνος Παρθένης την «καλημέρα» και ο Δημήτριος Μπισκίνης το «όνειρο».

Ως προς τις γυναίκες που κυριαρχούσαν στην πνευματική ζωή η λαογράφος Αγγελική Χατζημιχάλη ήθελε «πίστη», ενώ η 25χρονη ηθοποιός Ελένη Παπαδάκη, η οποία έμελλε να δολοφονηθεί άδικα στα Δεκεμβριανά του 1944, δήλωνε πως «η λέξις που περικλείει τα περισσότερα πράγματα, τα πάντα θα έλεγα, είναι η λέξις» «ΖΩΗ»!

Συν. από σελ. 2

Η γιατρός και συγγραφέας Άννα Κατσιόγρα ήθελε «χαρά» και η καθηγήτρια του Ελληνικού Ωδείου Αύρα Θεοδωροπούλου αναζητούσε την «καλοσύνη».

Ενδιαφέρουσες όμως ήταν και οι απαντήσεις των πολιτικών του 1933:

Ο στρατιωτικός και Πρόεδρος της Γερουσίας Στυλιανός Γονατάς προτιμούσε το «εμπρός», ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου τη λέξη «μάννα» και ο πρόεδρος της Βουλής Θεμιστοκλής Σοφούλης τη λέξη «φιλότιμο» διότι εκφράζει έναν ολόκληρο ηθικό κόσμο και δεν υπάρχει σε άλλη γλώσσα του κόσμου.

Η "ντοπιολαλιά" δεν είναι...

Επαρχιωτισμός

(Πηγή Νέο Αστρο Ναύπακτος)

Η επιμονή στη γλώσσα και την τοπική κουλούρα δεν είναι "χωριατιά" – αντίθετα, αποτελεί ένδειξη πολιτιστικής αυτοπεποίθησης. Ωστόσο, στην Ελλάδα, η υπεράσπιση της γλώσσας και της τοπικής παράδοσης συχνά χαρακτηρίζεται ως «επαρχιωτισμός», σχεδόν ως μειονέκτημα. Αυτή η αντίληψη, όμως, δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια μορφή συσσωρευμένης πολιτιστικής ανασφάλειας.

Ο γλωσσικός επαρχιωτισμός δεν βρίσκεται στην αγάπη για τη μητρική γλώσσα, αλλά στην υποτίμησή της. Η Ελλάδα βιώνει μια παράδοξη στάση: από τη μια, εξιδανικεύει την αρχαιότητα, και από την άλλη, δείχνει αμηχανία απέναντι σε ό,τι φέρει λαϊκή ρίζα, από το δημοτικό τραγούδι μέχρι τις τοπικές διαλέκτους. Αυτή η αμφιθυμία αντανακλάται και στη γλώσσα. Ο Κώστας Ταχτσής μιλούσε για το «γλωσσικό κόμπλεξ» του Νεοέλληνα: άλλοτε δέσμιος μιας σχολαστικής καθαρεύουσας, άλλοτε πρόθυμος να αποβάλει τα ελληνικά για χάρη μιας αδέξιας αγγλικής προφοράς. Το ίδιο ισχύει και για την πολιτιστική μας παραγωγή: εισάγουμε άκριτα ξένα πρότυπα, ενώ τα δικά μας τα

αντιμετωπίζουμε με συγκατάβαση. Ας δούμε τις ελληνικές ντοπιολαλιές. Οι ιδιωματικές εκφράσεις της Πελοποννήσου, της Κρήτης, της Ηπείρου και τόσων άλλων περιοχών είναι γεμάτες δυναμική, εικόνες και ρυθμό. Κι όμως, αυτές οι ντοπιολαλιές περιθωριοποιούνται. Στην πιο ακραία περίπτωση, έχουμε τα Τσακωνικά – μια ζωντανή γέφυρα με την αρχαιότητα, αλλά πλέον σε οριακή κατάσταση. Σε οποιαδήποτε άλλη χώρα, μια τέτοια γλωσσική κληρονομιά θα αποτελούσε αντικείμενο φροντίδας. Εδώ, την αφήνουμε να σβήσει, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες ορισμένων φωτισμένων ανθρώπων. Το επιχείρημα ότι η εμμονή στη γλώσσα οδηγεί σε απομόνωση δεν ευσταθεί. Οι μεγάλοι Έλληνες δημιουργοί δεν απαρνήθηκαν τη γλωσσική και πολιτιστική τους κληρονομιά. Ο Καβάφης έγραφε ελληνικά και τον διαβάσει όλος ο κόσμος. Ο Σεφέρης και ο Ελύτης βάθυναν στη γλώσσα και την παράδοση για να δημιουργήσουν έργα παγκόσμιας εμβέλειας. Ο Θεοδωράκης και ο Χατζιδάκις άντλησαν από τη λαϊκή μουσική, αλλά δημιούργησαν κάτι οικουμενικό. Ο πραγματικός επαρχιωτισμός δεν είναι η επιμονή στη γλώσσα σου, αλλά ο φόβος μήπως αυτή δεν είναι αρκετή για να εκφραστείς. Η αποκήρυξή της είναι ένδειξη ανασφάλειας, όχι προοδευτικότητας. Η αληθινή πρόοδος έρχεται όταν κατανοούμε ότι η αυθεντικότητα είναι το μόνο διαβατήριο προς την παγκοσμιότητα.

Ερμιόνη (μυθολογία)

Υπάρχει οδός από την Τροιζήνα προς την Ερμιόνη στο μέρος της πέτρας που άλλοτε την ονόμαζαν βωμό του Σθενίου Διός, μετά όμως τα γνωστά όπου δηλαδή ο Θησέας την σήκωσε, οι τωρινοί την ονομάζουν πέτρα του Θησέως, σ' αυτήν λοιπόν την περιοχή της πέτρας, πορεύονται ορεινή οδό, στην οποία υπάρχει ναός για να επικαλούνται τον Απόλλωνα τον Πλατανιώτη, και υπάρχει χωριό που ονομάζεται Ειλεοί στο οποίο υπάρχουν ιερά της Δήμητρας και της Κόρης της. Πηγαίνοντας προς την θάλασσα στα ορεινά της Ερμιονίδος, υπάρχει ναός της Δήμητρας της λεγόμενης Δήμητρας Θερμασίας.

Στην Ελληνική μυθολογία η Ερμιόνη ήταν η μοναδική κόρη που απέκτησαν μαζί ο Μενέλαος και η Ωραία Ελένη.

Ο μύθος

Οι αρχαιότερες παραδόσεις διηγούνται ότι ο Μενέλαος είχε μνηστεύσει την Ερμιόνη με τον γιο του Αχιλλέα τον Νεοπτόλεμο, και ότι μετά την επιστροφή του από τον Τρωικό Πόλεμο εόρτασε με μεγαλοπρέπεια τους γάμους τους. Η παραλλαγή ωστόσο που ακολουθούν οι τραγικοί ποιητές είναι πολύ διαφορετική.

Συν. σελ. 6

Συν. από σελ. 5

Σύμφωνα με την αντίληψή τους, η Ερμιόνη μνηστεύθηκε πρώτα τον Ορέστη, πριν από τον Τρωικό Πόλεμο. Οι μυθογράφοι αναφέρουν ότι την εποχή της απαγωγής της μητέρας της, η Ερμιόνη ήταν εννέα ετών. Κατά τη διάρκεια του πολέμου, ο Μενέλαος άλλαξε γνώμη και υποσχέθηκε τη μοναχοκόρη του στον Νεοπτόλεμο, ώστε να εξασφαλίσει τη συμμετοχή του στον πόλεμο και να μπορέσουν έτσι να κυριεύσουν την Τροία. Μετά τον πόλεμο, λοιπόν, ο Ορέστης αναγκάστηκε να παραχωρήσει την Ερμιόνη, την οποία είχε ήδη νυμφευθεί, στον Νεοπτόλεμο, που τη διεκδικούσε με το δικαίωμα της πατρικής ευλογίας. Για να βρεθεί μία δικαιολογία στην υπόσχεση του Μενελάου προς τον Νεοπτόλεμο, λένε ότι ο γάμος της Ερμιόνης με τον Ορέστη είχε γίνει κρυφά από τον Μενέλαο, με την προτροπή του παππού της Τυνδάρεω, όσο ο Μενέλαος πολεμούσε στην Τροία. Τελικώς, η Ερμιόνη έγινε αντικείμενο φιλονικίας ανάμεσα στον Ορέστη και τον Νεοπτόλεμο.

Από τον γάμο της Ερμιόνης με τον Νεοπτόλεμο γεννήθηκε ο Μολοσσός. Ο Νεοπτόλεμος πήγε στο Μαντείο των Δελφών, να ρωτήσει σχετικά την Πυθία. Αλλά ο Ορέστης εκμεταλλεύθηκε τη μετάβασή του εκεί και κατά τη διάρκεια μιας εξεγέρσεως τον σκότωσε. Στη συνέχεια, ο Ορέστης πήρε ως σύζυγό του την Ερμιόνη και μαζί απέκτησαν ένα γιο, τον Τισαμενό. Ο Στέφανος Βυζάντιος γράφει ότι ο γιος αυτός του Ορέστη είχε το ίδιο όνομα με τον πατέρα του. Σύμφωνα με άλλη παράδοση, η Ερμιόνη παντρεύτηκε τον Διομήδη.

Ο Πausανίας αναφέρει ότι ένα άγαλμα της Ερμιόνης, έργο του Κάλαμι, βρισκόταν ως ανάθημα των Λακεδαιμονίων στους Δελφούς. Το βάθρο του αγάλματος αυτού και μία επιγραφή βρέθηκαν στις ανασκαφές.

Πausανίας- "Κορινθιακά" - Κεφ. 34.

[34.6] **ἔστι δε οδός ες Ερμιόνα ἐκ Τροιζήνος κατὰ τὴν πέτραν ἡ πρότερον μὲν ἑκαλεῖτο Σθενίου Διὸς βωμός, μετὰ δὲ Θησέα ἀνελόμενον τα γνωρίσματα ονομάζουσιν οἱ νυν Θησέως αὐτήν. Κατὰ ταύτην οὖν τὴν πέτραν ἰούσιν ορεινὴν οδόν, ἔστι μὲν Ἀπόλλωνος ἐπὶ κλησὶν Πλατανιστίου ναός, ἔστι δὲ Εἰλεοὶ χωρίον, ἐν δὲ αὐτῷ Δῆμητρος καὶ Κόρης τῆς Δῆμητρος ἱερά: τὰ δὲ πρὸς θάλασσαν ἐν ὁροῖς τῆς Ερμιονίδος ἱερὸν Δῆμητρος ἐστὶν ἐπὶ κλησὶν Θερμασίας.**

Κοκορέτσι, ένα έδεσμα με αρχαιοελληνικές ρίζες (πηγή Βικιπαίδεια)

Το κοκορέτσι είναι ψητό φαγητό από εντόσθια ζώων που συναντάται στις κουζίνες της Ελλάδας, των Βαλκανίων, της Τουρκίας και του Αζερμπαϊτζάν. Συνήθως σερβίρεται ως ορεκτικό, κομμένο σε φέτες. Παρασκευάζεται όλον τον χρόνο, αλλά συνηθίζεται ιδιαίτερα στο τραπέζι του Πάσχα.

Ένα πιάτο πανομοιότυπο με το σύγχρονο κοκορέτσι επιβεβαιώνεται για πρώτη φορά στη κουζίνα των Βυζαντινών. Το έλεγαν πλεκτήν, κοιλιόχορδα, και χορδόκοιλα· τα δύο τελευταία διασώζονται με την έννοια του τυλιγμένου εντέρου στα ελληνικά ιδιώματα, της Κέρκυρας ως τσοιλίχουρδα, της Φιλιππούπολης ως χορδόκοιλα, της Χίου ως σοιλίγουρδα, των Ποντίων ως χορδόγκοιλα, του Ζαγορίου και των Αργυράδων ως χορδή, της Θεσσαλίας ως χουρδή, της βόρειας Πελοποννήσου ως κορδιά ή κόρδα, και του Βογατσικού ως κουρδί. Άλλα ονόματα που απαντώνται σε μεσαιωνικά κείμενα είναι γαρδούμιον και γαρδούμενον, από τα οποία προέρχονται οι λέξεις γαρδούμπα και γαρδουμπάκια, ως εναλλακτικές ονομασίες για μια μικρότερη εκδοχή του κοκορετσιού στην Ελλάδα. Το μεσαιωνικό Ελληνικό γαρδούμιον με τη σειρά του προέρχεται από το λατινικό *caldumen*· εκ του *caldus* ή *calidus* που σημαίνει ζεστό ή καυτό.

Σύμφωνα με τον Έλληνα γλωσσολόγο και φιλόλογο Γεώργιο Μπαμπινιώτη, η ελληνική λέξη κοκορέτσι προέρχεται από την αλβανική *kukurec*. Σύμφωνα με τον Τουρκοαρμένιο γλωσσολόγο Σεβάν Νισανιάν το αλβανικό *kukurec* είναι δάνειο που προέρχεται από το σερβοκροατικό και βουλγαρικό *kukuruza*, που αρχικά σημαίνει καλαμπόκι σ' αυτές τις γλώσσες. Ο Νισανιάν ισχυρίζεται επίσης ότι η ελληνική λέξη δεν προέρχεται από την αλβανική *kukurec*, αλλά ότι και οι δύο λέξεις είναι συγγενικές, και δανείστηκαν από τις νότιες σλαβικές γλώσσες ανεξάρτητα.

Η σχετική τουρκική λέξη *kokorec* επιβεβαιώθηκε για πρώτη φορά το 1920 στο διήγημα *Lokanta Esrarı* από τον Τούρκο συγγραφέα Ομέρ Σεϊφετίν. Ο συγκεκριμένος συγγραφέας έγραψε ότι η πρώτη φορά που άκουσε για το *kokorec* ήταν όταν του παρουσιάστηκε ως σπεσιαλιτέ ενός Αθηναίου που εργαζόταν σε εστιατόριο της Κωνσταντινούπολης, περιγράφηκε ως ένα ελληνικό πιάτο φτιαγμένο από λεπτά έντερα. Η τουρκική λέξη προέρχεται από την ελληνική κοκορέτσι.